

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרָשַׁת שְׁמִינִי כ"ג אָדָר שְׁנֵי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִשִׁי

בתחלת החמש היום לומדים דבר מאוד משמח.

ה' שמח עם הקרבנות שאהרן הקריב והוריד אש על המזבח כדי לשרוף את הקרבנות ולהראות לבני ישראל שה' השרה את שכינתו על המשכן.

בני ישראל מאוד שמחו, הם שרו והשתחוו לה'.
ואז לומדים ספור מאוד עצוב.

שני בנים של אהרן, רצו להיות מאוד קרובים לה'. הם ידעו שאחת מעבודת המשכן המיוחדות ביותר היא הקטרת הקטרת. הם ידעו שהם לא אמורים לעשות זאת בלי לשאל אבל רצו מאוד מאוד את ה' ולכן עשו זאת בכל זאת. הנשמות שלהם כל כך התקרבו לה' שלא יכלו עוד להשאר בתוך הגוף שלהם ושניהם, נדב ואביהו נפטרו.

בחסידות זה נקרא "רצוא בלי שוב" - כשאדם רוצה להתקרב מאוד לה' (רצוא) הוא צריך לזכור שה' רוצה שנקים מצוות כגון בעולם הזה (שוב) ה' לא רוצה שנחזיר את הנשמה טרם זמנה. אפילו כשרוצים מאוד מאוד את ה' יש לעשות כמיטב היכולת כדי לשמר את הנשמה בגוף כדי שתוכל לקיים עוד הרבה הרבה מצוות.

משה אמר לאהרן שנדב ואביהו היו צדיקים. ואהרן? "וידם אהרן". שתק.

אהרן והכהנים לא יכלו להטמא לכן משה שלח קרובי משפחה אחרים, מישאל ואליצפן לקבר את נדב ואביהו. משה אמר לכהנים שהם לא יכולים לשבת שבועה על נדב ואביהו בגלל שתפקידם ככהנים לא יכול להפסיק.

משה אמר לכהנים שעליהם לזכור לא לשתות יין ולהשתכר לפני שנכנסים לעבד במשכן.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ג לַחֲדָשׁ, פְּרָקִים ק"ח - קי"ב

בפרק ק"ט אומר דוד המלך "כי עני ואביון אנכי ולפי חלל בקרבי".

למה מתכוון דוד המלך? למה כונתו באומרו שיש לו חלל בלב?
הגמרא מסבירה שדוד המלך אמר שיש לו חצי ריק בלב- החלק בו נמצא בדרך כלל היצר הרע.
לדוד המלך לא היה יצר הרע, הוא "הרג" אותו על ידי תעניות.

בתנ"א, האדמו"ר הזקן מלמדנו, שזה הכונה צדיק, אדם שאין לו יצר הרע. למרביתנו, יש יצר טוב וגם יצר רע, ועלינו להלחם כל הזמן כדי שהיצר הטוב ינצח. (ה' ברא את דוד המלך עם יצר הרע שאפשר להרגו, אבל זה לא קים אצל כלם).

כל אדם בעולם נותן לה' נחת מיחדת ושונה מהשני ומביא סוג אחר של אור לתוך העולם.

תנ"א / לקוטי אמרים פרק ל"ב (כ"ג אדר א' שנה מעברת)

כשהאדמו"ר הזקן כתב בתחלה את ספר התנ"א, היו הבדלים רבים בינו לבין התנ"א שיש לנו היום. הבדל אחד חשוב הוא שכל הפרק הזה לא היה בו. האדמו"ר הזקן הוסיף אותו מאחר יותר, ובחר לשם אותו בדיוק כאן, כדי שיהיה הפרק ה-32 של הספר. 32 בגימטריא ל"ב- לב. בדיוק כמו שהלב מעביר דם וחיות לכל חלקי הגוף, הפרק הזה נותן חיות לכל דבר שאנחנו לומדים בתנ"א.

ישנם שלושה סוגי אהבה: אהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל. בהתוועדות הראשונה של הרבי אחרי קבלת הנשיאות הרבי אמר שעלינו לודא שהאהבה שלנו לה' והתורה גורמת לנו להתנהג באופן של אהבת ישראל. בפרק הזה, האדמו"ר הזקן מראה לנו איך לעשות זאת.

עד כה בתנ"א, למדנו כיצד נתן לנצח את היצר הרע שלנו על ידי שמחזקים את הנשמה יותר מאשר את הגוף על ידי תפלה או למוד, עם אהבה לה', מסירות נפש ושמחה.

כשחיים באופן כזה, אומר האדמו"ר הזקן, זה המפתח לאהבת ישראל לכל יהודי ויהודי.

היום יום / כ"ג אדר ב'

היום יום זה מדבר על תפקידו של הרב:

לרב יש אחריות מאוד גדולה. הוא יכול לעזור לכל כף הרבה יהודים לקיים מצוות... אבל אם הוא מורה להם לעשות את הדבר הלא נכון, הוא יכול חס ושלום לגרום להרבה אנשים לעבר עברה.

להיות מזכה הרבים - לעזור לאנשים רבים לקיים מצוות, זו זכות ומצוה מאוד גדולה! אולם לגרום להרבה אנשים לעשות את הדבר הלא נכון זו עברה חמורה מאוד.

רב צריך לדאג ולהקפיד על כל הפסקים וההחלטות שעושה בגלל שהם מאוד משמעותיים. ויוצרים הבדל גדול לנשמה שלו.

ספר המצוות / מצות לא תעשה ס"ג, ס"ה, מצות עשה קע"ב

היום לומדים שלוש מצוות בספר המצוות:

1. **מצות לא תעשה ס"ג** - אסור לעשות חלול ה', הרמב"ם מונה שלוש הזדמנויות שהאדם צריך לקיים את המצוה הזו: א. אדם צריך למסור את נפשו על קדושה ה' עבור כל מצוה או מנהג אם מישוהו מנסה לבטל את התורה והמצוות. אם הוא לא עושה כן, זהו חלול ה'.

ב. אם אדם עובר עברה בלא סבה, רק כדי להראות לה' שלא אכפת לו, זה נקרא חלול ה'.

ג. תלמיד חכם או יהודי מכבד, לא יכול לעשות שום דבר שלא נראה ראוי, אפילו אם הוא לא עובר

2. **מצות לא תעשה ס"ה** – אסור להרס שום חלק מהמשכן או מבית המקדש. ממצוה זו לומדים גם לא למחק את שמו של ה'.

3. **מצות עשה קע"ב** יש לשמוע בקול הנביא אפלו אם הוא אומר שלא לשמור מצוה למשך זמן מסויים (אם הוא אומר לא לקיים שוב את המצוה, אין לשמוע לו).

רמב"ם / הלכות יסודי התורה פרק ז', ח', ט'

פרק ז' - היום, הרמב"ם מלמד על הנבואה. יהודי צריך להאמין שישנם נביאים ששומעים דברים הישר מאת ה'. נביא יכול לנבא נבואות כדי שנדע מה ה' רוצה בזמנים מסויים.

פרק ח' - לומדים שעשית נסים, איננה הוכחה שאותו אדם הוא נביא. אדם יכול לעשות להטים שיראו כאלו הם נסים, ולכן זה לא סימן נכון. מאמינים לנביא בגלל שמשה רבנו אמר שזו מצוה להאמין לנביא, והנס שהוא עושה הוא רק חלק מהמצוה.

פרק ט' - אם נביא אומר שמצוה מסוימת כבר לא חשובה יותר, יודעים מיד שזה נביא שקר! כל המצוות של התורה הן נצחיות, ואפילו אם לפעמים אולי צריכים להפסיק לקיים מצוה לזמן קצר אם הנביא אומר לעשות כן, אין מצוה שמפסיקים לקיים אותה לתמיד.

זרכי החסידות / יגעת

הרבי ספר את הספור הבא לחניכים בקעמפ גן ישראל כאשר בקר שם בשנת תש"כ:

המגיד פעם הלך לבעל שם טוב עוד בטרם נהיה לחסיד. הבעל שם טוב שאל אותו כיצד הוא מבין איזשהו קטע בספר "עץ חיים" אחד מספרי הקבלה הקשים ביותר ללמוד. המגיד ענה לבעל שם טוב, אבל הבעל שם טוב לא אהב את ההסבר. המגיד הסתכל שוב בספר אבל לא ראה משהו לא בסדר במה שענה.

הוא פנה לבעל שם טוב ואמר, אם הבעל שם טוב לא אוהב את ההסבר שלי, אולי יש לו הסבר אחר עבדך. הבעל שם טוב אמר למגיד: בא, נלמד מתוך הספר. ויחד הם למדו את הקטע מספר עץ החיים מתוך הספר.

הבעל שם טוב למד בכזו התלהבות שהלהיבה גם את המגיד.

הם היו כל כך שקועים בלמוד שכאשר למדו על המלאכים, המגיד ממש ראה מלאכים בחדר.

כאשר סימו ללמד המגיד ראה שהבעל שם טוב הסביר את הקטע כפי שהוא - המגיד הסביר אותו קודם. הבעל שם טוב אמר למגיד שבפעם הראשונה שהמגיד הסביר, הוא לא השתמש בכל הכוחות של נשמתו, לכן התשובה לא הייתה מושלמת.

הרבי ספר את הסיפור הזה כדי ללמד עד כמה חשוב להשתמש בכל כחותינו ללמוד תורה.